

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **Ing. D. J.**

zastoupen obecnou zmocněnkyní M. J.

proti

žalovanému:

Krajský úřad Moravskoslezského kraje

sídlem 702 18 Ostrava, 28. října 117

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 12. 2022 č. j. MSK 166955/2022,
o přestupcích

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Příbor ze dne 27. 9. 2022 č. j. 14166/2022/Jha OSŘP-2309/2021 ve věci přestupků podle § 5 odst. 1 písm. a), § 8 odst. 1 písm. b) a § 8 odst. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o některých přestupcích). Žalobce konstatoval, že se podle správního orgánu měl dopustit přestupku tím, že dne 3. 8. 2021 v Příboře na ulici Na Hrázi, neuposlechl zákonné výzvy policisty Policie ČR npor. Bc. L. V. při výkonu jeho pravomoci, aby vydal odcizenou bránu uschovanou v jeho budově čp. X, popřípadě ji vrátil zpět, tedy úmyslně neuposlechl výzvy úřední osoby

při výkonu její pravomoci (výroková část označená jako „I.“). Je přesvědčen, že když policistovi tvrdil, že bránu neodcizil, že brána je v jeho vlastnictví, policista neměl oprávnění rozhodovat na místě podle své vlastní vůle o vlastnictví brány a bez vyšetřování ho vyzvat ve jménu zákona k manipulaci s jeho vlastnictvím, proto výzvu vyhodnotil jako překročení pravomoci správního orgánu a neuposlechl. Dále byl uznán vinným ze spáchání přestupku, jehož se dopustil od blíže nezjištěné doby do konce měsíce září roku 2021 tím, že neoprávněně, bez vědomí majitelů pozemků P. K. – parc. č. XA, k. ú. X, poškozené – par. č. XB, k. ú. X a L. M. – par. č. XC, k. ú. X, užíval tyto pozemky (výroková část označená jako „II.“). Několikrát žádal správní orgán o přerušení tohoto (i jiných) řízení ohledně užívání dotčených pozemků z důvodů uvedených v § 57 a 64 s.r., protože vydání rozhodnutí závisí na řešení otázky, již nepřísluší správnímu orgánu rozhodnout a o které nebylo dosud pravomocně rozhodnuto. Otázka vlastnictví ke všem předmětným pozemkům je dodnes nejistá, v Katastru nemovitostí je ke všem dotčeným pozemkům zapsána poznámka spornosti. Tato věc se řeší v žalobě o určení vlastnického práva č.j. 17 C 33/2022 u Okresního soudu v Novém Jičíně (v současné době u odvolacího soudu) a jednotlivě v dalších 11 žalobách u Okresního soudu. Všichni stěžovatelé nemají postaveno najisto, zda jsou vlastníky všech dotčených pozemků, bez ohledu na to, že jsou zapsáni v Katastru nemovitostí, neboť v žalobě o určení vlastnického práva č.j. 17 C 33/2022 se žalobce domáhá originárního nabytí vlastnického práva dotčených pozemků ke dni 1.7.2021 a taktéž dokazuje nezákonnost vydání pozemků v restituci a nicotná rozhodnutí o tomto vlastnictví. Od tohoto data je velmi pravděpodobné, že se vlastnické právo původního vlastníka (zapsaného v katastru) změnilo na vlastnické právo žalobce přímo ze zákona, ex lege. Argumentace správního orgánu, že do doby, než příslušný soud rozhodne o změně vlastnického práva, platí to, co je uvedeno v katastru nemovitostí, je podle žalobce nesmysl a popírá celý institut vydržení s vydržecí dobou, popírá také relevanci uvedené poznámky spornosti u všech dotčených pozemků v katastru nemovitostí a popírá i právo domáhat se nesrovnalostí v Katastru u soudu. Dle žalobce žalovaný správní orgán nerespektuje probíhající spor o vlastnictví dotčených pozemků, možnost, že vlastnické právo již může mít žalobce (obviněný), i přes to, co je zapsáno v katastru nemovitostí, a přes poznámku spornosti si tudíž ani správní orgán nemůže být jistý kdo je zákonný vlastník toho kterého pozemku.

2. K tomu, že vlastnické právo se nabývá uplynutím vydržecí doby žalobce odkázal na náleží Ústavního soudu IV.US 2000/18, z něhož citoval.
3. Jestliže v řízení o žalobě o určení vlastnického práva č.j. 17 C 33/2022 bude postaveno najisto, že žalobce pozemky zákonným způsobem vydržel ke dni 1.7.2021, Nemůže ho správní orgán od tohoto data a následující roky, než skončí toto řízení (včetně všech opravných i mimořádných opravných prostředků) neustále pokutovat za užívání jeho vydržených pozemků a porušovat jeho Ústavou zaručené právo ochrany vlastnictví.
4. Správní orgán nesporně ví o všech 12 žalobách o vlastnictví u soudu, musí si být vědom i POZNÁMKY SPORNOSTI v katastru, a všech 19 sporech vedených správním orgánem v Příboře, a přes to sám určuje, kdo je oprávněný vlastník pozemků - nad rámec své pravomoci, místo aby vyčkal soudního rozhodnutí o otázce vlastnictví. Žalobce dále konstatoval, že byl uznán vinným ze spáchání přestupku krádeže brány dne 31. 7. 2021 (výroková část označená jako „III.“). V té době probíhal dlouhý občanskoprávní spor o vlastnictví brány, který probíhá dodnes a není vyřešen, jak je uvedeno shora. Sama „poškozená“ žalobci v té době přisvědčila, že je brána jeho – což žalobce dokládal i audionahrávkou, dokonce mu v té době

psala dopisy, že i oplocení u brány je v jeho vlastnictví. Mimo to byl žalobce v té době přesvědčen, že komunikace, na které se brána nachází je veřejně přístupná, o opaku se přesvědčil až vydáním Deklaratorního rozhodnutí MěÚ Kopřivnice dne 21.12.2021. Dokud není postaveno najisto, komu brána patří, nemůže správní orgán určit sám vlastníka podle své vůle a obvinít žalobce z krádeže. Při vyšetřování probíhal spor o vlastnictví brány a obě strany tvrdily, že bránu mají ve vlastnictví, což byla otázka soukromoprávního charakteru, která dodnes není vyřešena. Mimo to brána stála polovinami na dvou pozemcích, jeden z těchto pozemků je v pachtovním vlastnictví žalobce a propachtovatel nemá dodnes tušení komu polovina brány patří, vyjádřil se tak, že jeho není. Přes to správní orgán nesmyslně určil že celá brána je ve vlastnictví p. C. (stěžovatelky), i když správnímu orgánu bylo doloženo, že vlastnictví pozemku paní C. je nejisté a řeší se v žalobě u Okresního soudu č.j. 8 C 105/2022.

5. Žalobce uvedl, že se domnívá, že správní orgán rozhodl nad rámec své pravomoci a toto rozhodnutí by mělo být zrušeno, taktéž uložená pokuta ve výši 8.000 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč by měly být zrušeny.
6. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Konstatoval, že žalobce namítá prakticky to stejné, jak učinil v rámci odvolání. Žalovaný nepovažuje námitky žalobce za důvodné, neboť má za to, že se s nimi řádně vypořádal v odůvodnění napadeného rozhodnutí, na které odkázal.
7. Krajský soud na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů), a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. V souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. rozhodl o žalobě bez nařízení jednání, neboť účastníci řízení s tímto postupem výslovně souhlasili.
8. Ze správních spisů bylo zjištěno, že rozhodnutím Městského úřadu Příbor ze dne 27. 9. 2022 č. j. 14166/2022/JHa OSŘP-2309/2021 byl žalobce uznán vinným, že 1. dne 3. 8. 2021 v Příboře, na ulici Na Hrázi, neuposlechl zákonné výzvy policisty Policie ČR npor. Bc. L. V. při výkonu jeho pravomoci, aby vydal odcizenou bránu uschovanou v budově č. p. X, popř., aby ji vrátil zpět, tedy úmyslně neuposlechl výzvy úřední osoby při výkonu její pravomoci, čímž spáchal přestupek podle veřejného pořádku podle § 5 odst. 1 písm. a) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích (dále jen zákona o některých přestupcích), 2. od blíže nezjištěné doby nejméně do měsíce září roku 2021 neoprávněně, bez vědomí majitelů pozemků P. K. – parc. č. XA k. ú. X, D. C. – parc. č. XB k. ú. X a L. M. – parc. č. XC k. ú. X, užíval tyto pozemky ke skladování materiálu ze svých zakoupených objektů, posekané trávy a hoblin, tedy úmyslně neoprávněně užíval cizí majetek, čímž spáchal přestupek proti majetku podle § 8 odst. 1 písm. b) zákona č. 251/2016 Sb., 3. dne 31. 7. 2021 v době od 7.30 hodin do 20.15 hodin v Příboře, na hranici pozemku parc. č. XD, XE a XF k. ú. X, odcizil dvoukřídlou kovovou bránu včetně visacích zámků a kovového řetězu, čímž způsobil škodu paní D. C. ve výši nejméně 5 000 Kč, tedy úmyslně způsobil škodu na cizím majetku krádeží, čímž spáchal přestupek proti majetku proti § 8 odst. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 251/2016 Sb. Za tato jednání mu byla uložena pokuta ve výši 8 000 Kč a povinnost zaplatit náklady řízení spojené s projednáním přestupků ve výši 1 000 Kč. Dále správní orgán I. stupně rozhodl o splatnosti pokuty a nákladů řízení. Přestupky byly správnímu orgánu I. stupně oznámeny Policií České republiky, obvodním oddělením Příbor a správní orgán

následně zahájil 18. 2. 2022 přestupkové řízení. Kromě žalobce jakožto obviněného správní orgán I. stupně u jednání vyslechl svědky npor. Bc. L. V., L. M., D. C. a Z. K. Žalobce v pozici obviněného tvrdil, že se na místě sám policii snažil vysvětlit, že předmětná brána je jeho. Jelikož mu paní K. vyhrožovala trvalým zapečetím brány, schoval ji a na policii podal stížnost. Policie neprokázala, že brána není jeho. Sama paní C. tvrdila, že brána je jeho, což lze doložit nahrávkou. Žalobce uvedl, že bránu tedy neodcizil, je jeho. Převzal ji po předchozím vlastníkovi. Zámky od brány chtěl vrátit, ale oni je nechťeli, tak si je ponechal. Uschoval je společně s bránou. SMS zprávou vyzval paní K. k vyzvednutí těchto zámků. Dále žalobce tvrdil, že Státní pozemkový úřad mu sdělil, že oplocení, včetně brány na pozemcích, není majetkem vlastníků pozemků. Mohl je proto odstranit. Snažil se to policii vysvětlit, nechťeli to slyšet. Použili nátlakový prostředek ve jménu zákona a vyzvali ho, aby tuto bránu vydal. Překročili svou pravomoc. Podal na ně stížnost ke Krajskému ředitelství policie. Rozporuje vlastnictví pozemků, má za to, že pozemky jsou jeho, jejich vlastnictví navíc řeší soud, a on se k otázce vlastnictví nechce již vyjadřovat.

9. Z výpovědi svědkyně D. C. se podává, že předmětná brána je na jejím pozemku, a z toho důvodu ji také užívá. Předmětem kupní smlouvy žalobce tato brána nebyla. Bránu uzamkli společně s ostatními vlastníky pozemků, protože žalobce nemá s nikým uzavřenou nájemní smlouvu a začal na jejich pozemcích dělat černé skládky. Na pozemku parc. č. XB uložil hobliny, na pozemku parc. č. XC skladuje kompost a vše možné a na pozemku parc. č. XA výplně ze skleníků, dřevo, pneumatiky a posekanou trávu. Vše je tam do současné doby. K předložené nahrávce uvedla, že jde o úryvek vytržený z kontextu. Výzvě Policie ČR směrem k žalobci nebyla přítomna. Žaloby u soudu se mají týkat neoprávněného nabytí vlastnictví pozemků.
10. Svědkyně Z. K. vypověděla, že žalobce zná od 31. 7. 2021. To ji oslovila Policie ČR, aby se dostavila k bráně bývalého areálu zahradnictví. Zde již byl žalobce se svou manželkou. Brána byla v tu chvíli ještě v pořádku. Po hodině viděla, že brána je na jedné straně vysazená z pantů. Večer, když se vrátili s ostatními vlastníky pozemku, aby bránu zajistili, tak brána už zde nebyla. Žalobce na ni pokřikoval z okna a vyhazoval je z jejich pozemků. Proto opětovně zavolali policii. Asi po 14 dnech s žalobcem hovořila, ten jí sdělil, že brána je jeho. Ona má ale za to, že brána je paní C. Brána je na jejím pozemku a Státní pozemkový úřad ji ve svém majetku neeviduje. Na pozemku parc. č. XA, který patří jejímu manželovi P. K., dne 24. 7. 2021 poprvé zaevidovala skládku trávy, dřeva, skla, kovošrotu a pneumatik. Kontaktovali paní J., která to odmítla odklidit. Na pozemku parc. č. XC vedle pařeniště je další skládka a také velký kompost. Na pozemku paní C. (parc. č. XB) je hromada hoblin. Všechny skládky jsou tam do současné doby. Na facebookovém profilu Příbor Země zjistili, že tyto skládky tam jsou od června 2021 a postupně se zvětšují. K předložené nahrávce uvedla, že jde o hlas paní C. Je to vytrženo z kontextu a je to řečeno v době, kdy už tam brána nebyla. Stalo se to 15. 8. 2021, byli tomu přítomni všichni a v té době tam byla brána z palet. Výzvě policie k žalobci přítomna nebyla.
11. Z výpovědi svědka L. M. bylo zjištěno, že původní bránu uzamkli, aby tam žalobce nemohl jezdit. Nechali mu odemčenou pouze branku. Při kontrole pozemku zjistil, že tam brána není. Má za to, že patřila paní C. Žalobce přiznal, že ji odcizil, ale neviděl jej při tom. Na bráně měl jednu z kladek. Na jeho pozemku parc. č. XC má žalobce kompost, neustále tam vstupuje a dělá si tam zahrádku. Bydli tam v unimobunce. Když žalobci přesunuli kompost jinam, založil jej tam znovu. Na pozemku paní C. má žalobce nějaké hobliny. Na pozemku

patřící K. jsou uloženy stará okna, tráva, dřevo a jiný nepořádek. Výzvě Policie ČR k žalobci nebyl přítomen.

12. Z výpovědi svědka npor. Bc. L. V. se podává, že přijel do areálu bývalých skleníků s kolegou K. kvůli odcizené bráně. Původně byli s žalobcem telefonicky domluveni, že bránu vrátí nazpátky. Žalobce to ale neudělal. Proto jeli na místo věc ohledat a zaevidovat. Na místě byla jen manželka žalobce, která jim ukázala, že je brána v dílně. Pořídili fotodokumentaci a chtěli odjet. V tu chvíli přijel žalobce a začal jim vysvětlovat, proč bránu vzal. Svědek mu sdělil, že nemůže bránu sundávat, není jeho majetkem. Žalobce na místě neprokázal k bráně žádný právní vztah, netvrdil ani, že by brána byla jeho. Slovy „jménem zákona“ vyzval žalobce, aby bránu vydal, popř. aby ji vrátil na místo. Výzvě byl přítomen kolega K. a manželka žalobce, která si to dokonce nahrávala. K odnětí věci nepřistoupili z důvodu, že se věc nacházela v soukromém objektu. Poučili žalobce, že s bránou nemá manipulovat. V areálu dále fotili skládky, o kterých žalobce řekl, že jsou jeho, že si uklízí skleníky. Žalobce přiznal, že všechny skládky tam založil on.
13. Součástí správního spisu správního orgánu I. stupně je rovněž fotodokumentace ze dne 31. 7. 2021, náčrtek k fotodokumentaci z uvedeného data, dále fotodokumentace ze dne 4. 8. 2021, náhled katastrální mapy s vyznačením uskladněného materiálu a brány, sdělení Státního pozemkového úřadu, pachtovní smlouva č. X uzavřená mezi Českou republikou – Státním pozemkovým úřadem jako propachtovatelem a žalobce jakožto pachtýřem ze dne 19. 4. 2021, jejímž předmětem byly nemovitosti v katastrálním území X – parc. č. XG – část, XF, XH – část, sdělení Státního pozemkového úřadu ze dne 16. 8. 2021 o tom, že oplocení pozemků parc. č. XG, XF a XH není evidováno v majetku státu a Státní pozemkový úřad nedisponuje informacemi o jeho vlastnictví a nelze tedy žalobci vydat souhlas s jeho odstraněním. Ve spise je rovněž kupní smlouva ze dne 9. 8. 2019, kterou uzavřel žalobce jako kupující s paní N. M. N. 9. 8. 2019, z níž plyne, že žalobce se stal vlastníkem pouze ve smlouvě označených staveb na pozemcích p. č. XCH, XI, XJ, XK, XL, XM, XN, XO, XP, XQ, XR a na pozemku p. č. XA v k. ú. X.
14. Podle ust. § 5 odst. 1 písm. a) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že neuposlechne výzvy úřední osoby při výkonu její pravomoci.
15. U přestupku uvedenému v odstavci I. výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně správní orgány řádně odůvodnily na základě zjištění z provedených důkazů závěr o tom, že se žalobce dopustil předmětného přestupku proti veřejnému pořádku dle § 5 odst. 1 písm. a) zákona č. 251/2016 Sb., ve znění pozdějších předpisů, tím, že dne 3. 8. 2021 v P. na ulici N. H. neuposlechl zákonné výzvy policisty npor. Bc. L. V., aby vydal odcizenou bránu uschovanou v budově č. p. X, popř. aby ji vrátil zpět na místo. Policista výzvu žalobci učinil při výkonu své pravomoci, když prováděl šetření ohledně oznámeného nezákonného jednání – krádeže brány, která nebyla ve vlastnictví žalobce, jak bylo provedenými důkazy v řízení prokázáno. Brána se nacházela na pozemku parc. č. XD v katastrálním území X a stejně jako uvedený pozemek, byla ve vlastnictví D. C. Žalobce dvoukřídlovou bránu odstranil z kovových sloupků vysunutím z pantů a uschoval ji následně ve své budově č. p. X na ulici N. H. v P. Opak, tedy že vlastnické právo svědčilo žalobci, žalobce neprokázal, ani na místě samém policistovi, ani v průběhu správního řízení. Skutečnost, že se žalobce výkonu pravomoci policisty – úřední osoby nepodrobil, ačkoliv zcela konkrétní výzva policisty skutečně zazněla, což žalobce v průběhu správního řízení potvrdil, a žalobce dobře věděl, co

je jejím obsahem, bylo výpovědí svědka policisty npor. Bc. L. V. prokázáno. Z výše uvedených důvodů plyne závěr soudu o nedůvodnosti námitky žalobce o jeho přesvědčení, že je vlastníkem předmětné brány, a že proto neuposlechl výzvy policisty. Soud souhlasí se závěry správního orgánu I. stupně, že v dané věci nebylo přípustné, aby si žalobce to, zda uposlechně pokyn úřední osoby, anebo nikoli, rozhodl na základě vlastní úvahy a vlastního přesvědčení a polemizoval tak s postupem vyzývajícího.

16. Podle ust. § 8 odst. 1 písm. b) zákona č. 251/2016 Sb., ve znění pozdějších předpisů, o některých přestupcích, fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že úmyslně neoprávněně užívá cizí majetek. Co se týče přestupku uvedeného v odstavci II. výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně proti majetku, kterého se žalobce dopustil tím, že od blíže nezjištěné doby nejméně do měsíce září 2021 neoprávněně, bez vědomí majitelů pozemků P. K. – parc. č. XA, D. C. – parc. č. XB a L. M. – parc. č. XC, vše v katastrálním území X, užíval tyto pozemky ke skladování materiálu ze svých zakoupených objektů, posekané trávy a hoblin, tedy úmyslně neoprávněně užíval cizí majetek, soud neshledal žádné deficity v hodnocení provedených důkazů. Vlastnické právo uvedených osob k předmětným pozemkům plyne ze zápisu v katastru nemovitostí, přičemž z výpovědi svědků D. C., L. M. a Z. K. bylo prokázáno, že žádný z vlastníků dotčených pozemků nedal žalobci souhlas k užívání pozemku. Žalobce se k vytvoření skládek na předmětných pozemcích ve vlastnictví jiných osob doznal. Co se týká tedy vlastnického práva k předmětným pozemkům, je v posuzované věci podstatným zápis v katastru nemovitostí. Žalobce ani v průběhu správního řízení, a neučinil tak ani během soudního řízení, nepředložil žádný důkaz o tom, že by vlastnické právo k předmětným pozemkům v inkriminované době svědčilo jemu.
17. Podle ust. § 8 odst. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že úmyslně způsobí škodu na cizím majetku krádeží.
18. Také u přestupku uvedeného v odstavci III. výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně, správní orgány řádně odůvodnily na základě zjištění z provedených důkazů závěr o tom, že se žalobce dopustil předmětného přestupku proti majetku podle § 8 odst. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 251/2016 Sb., ve znění pozdějších předpisů tím, že dne 31. 7. 2021 v době od 17.30 hodin do 20.15 hodin v Příboře na hranici pozemku parc. č. XD, XE a XF katastrální území X, odcizil dvoukřídlou kovovou bránu včetně visacích zámků a kovového řetězu, čímž způsobil škodu paní D. C. ve výši nejméně 5 000 Kč. Žalobce potvrdil, že bránu schoval do své dílny, což bylo potvrzeno i fotodokumentací pořízenou Policií ČR. Výpověďmi svědků a listinnými důkazy bylo prokázáno, že dvoukřídlá kovová brána s visacími zámků a kovovým řetězem se nacházela na pozemku ve vlastnictví svědkyně paní D. C. Žalobce ani v průběhu správního řízení, ani během soudního řízení nepředložil žádný důkaz, který by závěry plynoucí ze zjištění z výpovědí svědků a listinných důkazů vyvracel.
19. Co se týká uložené sankce pokuty ve výši 8 000 Kč dle § 8 odst. 4 zákona o některých přestupcích a dle § 41 téhož zákona a povinnosti žalobce zaplatit paušální částku nákladů správního řízení ve výši 1 000 Kč podle § 6 odst. 1 vyhl. č. 520/2005 Sb., ve znění pozdějších předpisů, kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení o přestupcích, soud zcela souhlasí se závěry správních orgánů, a proto v podrobnostech zcela odkazuje na odůvodnění jejich rozhodnutí.

20. Soud uzavírá, že rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno prvostupňové rozhodnutí správního orgánu, shledal vydané v souladu se zákonem. Správní orgány zjistily skutkový stav bez důvodných pochybností a rozhodnutí nebyla zatížena vadou, která by měla vliv na zákonnost rozhodnutí. Soud proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
21. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením nad rámec běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 30.10.2023

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně